

Oświadczenie złożone przez senator Agnieszkę Kołacz-Leszczynską w dniu 9 listopada 2022 r.

Oświadczenie skierowane do ministra sprawiedliwości, prokuratora generalnego Zbigniewa Ziobry

Szanowny Panie Ministrze!

Działając na podstawie art. 14 ust. 1 pkt 7 ustawy o wykonywaniu mandatu posła i senatora z dnia 9 maja 1996 r. (DzU z 2018 r. poz. 1799) oraz art. 191–193 Regulaminu Sejmu (MP z 2019 r. poz. 1028), jednocześnie posługując się złożonym na moje ręce wnioskiem dotyczącym wątpliwości, które w swym piśmie zawarł p. J. B., zwracam się do Pana z wnioskiem o udzielenie pełnej informacji w następującej sprawie.

W dniu 31 sierpnia 2022 r. funkcjonariusze wydziału dochodzeniowo-śledczego i wydziału kryminalistyki Komendy Wojewódzkiej Policji w K., na podstawie postanowienia prokuratora P. K., prokuratora Prokuratury Regionalnej w K., wykonującego obowiązki naczelnika M. Wydziału Zamiejscowego Departamentu do Spraw Przemoczości Zorganizowanej i Korupcji Prokuratury Krajowej, wydanego 25 sierpnia 2022 r. – sygn. akt PK IV WZ Ds.50.2019 – dokonali przeszukania mieszkania i samochodu J. B. zamieszkałego w W., w efekcie czego dokonano zabezpieczenia wszelkiej prywatnej dokumentacji zapisanej na nośnikach cyfrowych oraz dokumentacji papierowej, niemającej żadnego związku z nadzorowanym przez prokuratora P. K. sprawy dotyczącej zabójstwa A. K. i R. O., dokonanego 17 sierpnia 1997 r.

Z treści wydanego postanowienia wynika, że J. B. został zobowiązany do wydania do akt postępowania nadzorowanego przez prokuratora P. K. wszelkich cyfrowych nośników danych elektronicznych (komputerów, w tym laptopów, urządzeń mobilnych, dysków zewnętrznych, przenośnych nośników danych), dokumentów, notatników, kalendarzy, zapisków oraz innych rzeczy wykazujących łączność z przedmiotowym postępowaniem. A w przypadku odmowy dobrowolnego wydania miano przeprowadzić przeszukanie skrytek mieszkania zajmowanego przez J. B. w celu znalezienia i zabezpieczenia przedmiotów wymienionych w pktcie I postanowienia, mogących stanowić materiał dowodowy w śledztwie o sygn. PK IV PZ Ds.50.2019.

Z uzasadnienia tego postanowienia wynika, że prokurator P. K. zasadnie przypuszcza, „że w posiadaniu J. B. znajduje się materiał dowodowy śledztwa oraz dane dotyczące innych osób mogących być związanymi z zabójstwem A. K. i R. O., a nadto publikacje internetowe, które mogą utrudnić prowadzenie niniejszego postępowania poprzez ukierunkowanie na niezwiązane w istocie rzeczy z rzeczywistymi okolicznościami”.

Wydane postanowienie oparte zostało na wskazanych w nim następujących podstawach prawnych: art. 93 §1 i §3 k.p.k., art. 94. §1 k.p.k., art. 217 §1, §2 i §5 k.p.k., art. 220 k.p.k., art. 327 §3 k.p.k.

Składając niniejszą interpelację, wskazuję, że podinspektor mgr. J. B., jako (...) w W., osobiście i bezpośrednio kierował grupą operacyjno-śledczą (...) do wyjaśnienia sprawy zabójstwa A. K. i R. O. (1997–1998) i następnie jako (...) we W. w latach 2000–2003 kierował grupą operacyjną w tej samej sprawie. Po przejściu na emeryturę w lipcu 2003 r., od 2010 r. sprawą tą interesował się jako dziennikarz (...), czego efektem były jego liczne publikacje oraz wypowiedzi także na łamach gazet i tygodników krajowych oraz w różnych stacjach telewizyjnych.

W związku z powyższym uprzejmie proszę Pana Ministra o odpowiedzi na następujące pytania.

1. Czy przeprowadzający przeszukanie na podstawie postanowienia prokuratora P. K. funkcjonariusze wydziału dochodzeniowo-śledczego KWP w K. zobowiązani byli do zatrzymania wszystkich przedmiotów, jakie uznali za stosowne, czy tylko tych wskazanych w postanowieniu, a więc „wykazujących łączność z przedmiotem postępowania (...) mogących stanowić materiał dowodowy w śledztwie o sygn. PK IV WZ Ds.50.2019”?

2. Czy prokuratorów powszechnych jednostek prokuratury nadal obowiązuje rozporządzenie ministra sprawiedliwości z 7 kwietnia 2016 r. w sprawie regulaminu wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek prokuratury (tekst jednolity DzU.2017.1206), którego §159 ust. 1 stanowi, że „Zatrzymaniu w drodze dobrowolnego wydania lub odebrania albo po uprzednim przeszukaniu podlegają rzeczy mogące stanowić dowód w sprawie, które:

- 1) służyły lub były przeznaczone do popełnienia przestępstwa;
- 2) zachowały na sobie ślady przestępstwa;
- 3) pochodzą bezpośrednio lub pośrednio z przestępstwa;
- 4) mogą służyć jako środek dowodowy do wykrycia sprawy czynu lub ustalenia przyczyn okoliczności

przestępstwa albo których posiadanie bez zezwolenia jest zabronione”?

3. Jeżeli tak, to dlaczego dokonano zabezpieczenia (de facto odebrania) rzeczy, które nie były w żadnej mierze jakimkolwiek materiałem dowodowym mogącym mieć znaczenie w sprawie podwójnego zabójstwa studentów?

4. Czy prokurator wydający postanowienia na wniosek naczelnika wydziału dochodzeniowo-śledczego KWP w K. zobowiązany był do sprawdzenia, czy zgłoszony wniosek w pełni odpowiada wymogom zawartym w §66 ust. 1 i 2 wytycznych nr 3 KGP z 30 sierpnia 2017 r. w sprawie wykonywania niektórych czynności dochodzeniowo-śledczych przez policjantów (DzUrz KGP poz. 59), który stanowi, że w uzasadnieniu wniosku do prokuratora policjant jest zobowiązany przedstawić dowody lub przytoczyć okoliczności dające podstawę do przypuszczenia, że wymienione rzeczy albo dane informatyczne znajdują się we wskazanym miejscu lub urządzeniu albo systemie informatycznym?

5. Jaka była konkretna podstawa faktyczna postanowienia (art. 92 k.p.k.) prokuratora P. K. zawierająca całokształt okoliczności ujawnionych w postępowaniu, mających znaczenie dla wydania postanowienia, i czy została ona wskazana przez składającego wniosek naczelnika wydziału dochodzeniowo-śledczego KWP w K.?

6. Czy do okoliczności tych można zaliczyć fakt posiadania przez J. B. niżej wymienionych rzeczy i czy rzeczy te można uznać za dowody w prowadzonej sprawie? Oto owe rzeczy:

– telefony komórkowe J. B. i jego żony (nawet nieposiadające karty SIM), w tym 20-letni telefon marki N.;

– legalnie udostępnione na podstawie postanowienia prokuratora okręgowego w Ś. – z zachowaniem wszelkich zasad dotyczących anonimizacji danych – części akt procesowych stanowiących materiał faktograficzny do pisanej przez niego książki dotyczącej sprawy zabójstwa (przy czym podkreślić muszę, że całość akt procesowych w tej sprawie znajduje się w dyspozycji prokuratora P. K. i funkcjonariuszy Komendy Wojewódzkiej Policji w K.);

– legalnie zebrany w latach 2010–2022 materiał dziennikarski, który wielokrotnie publikowany był w wielu mediach publicznych (prasa, radio, telewizja) i na ogólnie dostępnej stronie internetowej J. B.;

– dokumentacja zapisana w formie papierowej oraz na nośnikach cyfrowych (komputerowe dyski zewnętrzne i pendrive), zawierająca informacje dotyczące osób trzecich (dane osobowe, historie choroby, akta spraw sądowych, prywatna korespondencja), przekazana J. B. do wykorzystania w sprawach interwencyjnych, które podejmował jako dziennikarz (...);

– dokumentacja dotycząca bieżących i archiwalnych danych rodzinnych (w tym danych genealogicznych) J. B., jego żony D. B. oraz ich dzieci, wnuków i rodzeństwa, obejmująca okres 1848–2022;

– fotografie rodzinne zapisane w formie cyfrowej na zabezpieczonych dyskach oraz klisze fotograficzne zawierające fotografie rodzinne;

– muzyka nagrana na kasetach magnetofonowych z lat 1970–1990;

– płyty CD (oryginalne) z muzyką z lat 1960–1990;

– kasety VHS z nagraniami imprez rodzinnych i towarzyskich oraz emitowanych w TV programów publicystycznych i reportaży;

– dokumentacja archiwalna dotycząca zdarzeń o charakterze politycznym, społecznym i gospodarczym z lat 1995–2022;

– dokumentacja faktograficzna do pisanych przez J. B. książek o tematyce rodzinnej oraz kryminalnej, niemająca jakiegokolwiek związku ze zbrodniami będącymi przedmiotem postępowania nadzorowanego przez prokuratora P. K.;

– częściowo napisane już książki o roboczych tytułach „Saga o moim Ojcu”; „Z życia psów średniego miasta”, „W siódmach prawa”, „Historia Wydziału Kryminalnego KWP w W.”; „Zabójstwo na Narożniku 17.08.1997”;

– dokumentacja faktograficzna (w tym nagrane wywiady z byłymi funkcjonariuszami MO i Policji) do przygotowywanej książki „Historia Wydziału Kryminalnego KWMO – KWP w W.”;

– archiwalny zbiór artykułów publikowanych przez J. B. w prasie miejscowej, krajowej i w internecie;

– prywatne kalendarze z zapisami dotyczącymi zdarzeń mających miejsce pod określonymi datami z lat 1967–2022;

– archiwalna i bieżąca dokumentacja finansowa i dotycząca prowadzonego gospodarstwa domowego.

7. Jak długo badany będzie zabezpieczony materiał w postaci zapisu cyfrowego, jeśli brać pod uwagę to, że zawiera on około 3–4 milionów plików i folderów, i w jaki sposób prokuratura zabezpieczy ten materiał przed zniszczeniem lub dostaniem się w niepowołane ręce?

8. Czy funkcjonariusze Policji sprawdzający zabezpieczone informacje nie dopuszczą się złamania prawa

(albo zostaną do tego zmuszeni) w związku z tym, że w znacznej części do zapoznania się z ich treścią niezbędne jest orzeczenie sądu dotyczące naruszenia tajemnicy korespondencji oraz chronionych danych osobowych (danych wrażliwych)?

9. Na jakiej podstawie prawnej dokonano przeszukania prywatnego samochodu J. B., skoro czynność taka nie została wskazana w treści postanowienia?

10. Czy zabezpieczane przedmioty będące własnością D. B., nieobjętej postanowieniem, zostaną jej zwrócone w trybie natychmiastowym (komputer, fotografie, klisze fotograficzne, płyty CD będące własnością syna A. B., dotyczące czasów przedszkolnych, szkolnych i studenckich)?

11. Czy prokuratura jest w stanie udowodnić, że wyżej wymienione przedmioty zabezpieczone w wyniku przeszukania spełniają podstawowy warunek wskazany w treści postanowienia, że zabezpieczenie ma dotyczyć rzeczy „wykazujących łączność z przedmiotem postępowania”?

12. Czy przeprowadzone przeszukanie (po wyrażeniu gotowości dobrowolnego wydania rzeczy i zabezpieczenia rzeczy) miało faktycznie na celu zabezpieczenie rzeczy mogących stanowić materiał dowodowy w śledztwie o sygn. akt PK IV WZ Ds.50.2019, w świetle zawartej w treści postanowienia informacji, że przeszukanie dotyczy niekoniecznie tylko wyżej wymienionej sprawy? Świadczy o tym następujący fragment uzasadnienia postanowienia o brzmieniu: „przeprowadzić przeszukanie miejsca jego zamieszkania celem zabezpieczenia materiału dowodowego mogącego mieć znaczenie w sprawie m.in. podwójnego zabójstwa”. Powyższe stwierdzenie może dowodnie wskazywać, że faktyczny cel przeprowadzonych czynności został ukryty, a przeprowadzone czynności mogły być czynnościami pozornymi, mającymi zakamufłować ukryte, ale faktyczne zainteresowanie organów ścigania.

Proszę o udzielenie szczegółowych odpowiedzi na powyższe pytania.

Z poważaniem
Agnieszka Kołacz-Leszczyńska